

hvad der i denne Henseende skal ansees som uforsvarlig Tilfidsættelse af den Forsigtighed, der bør vises i Omgang med sllge Ting. Man har nemlig befrygtet, at der let vilde kunne opstaae Slaphed i Jagttagelsen af den i den heromhandlede Henseende fornødne Forsigtighed, naar de derom gjældende Forfrister ganske udelades af nærværende Lov, og paa den anden Side anseet det af Bigtighed at indskræpe Bedkommende, hvad de i visse Tilfælde bør være opmærksomme paa, ligesom man ogsaa har troet det nødvendigt at give Domstolene nogen Veiledning i saa Henseende. Men man har tillige anseet det rigtigt at indskrænke disse Exempler til nogle ganske saa, der antages at være de meest fremtrædende.

I § 27, som svarer til § 30 i Landstingets Udkast, er det fundet hensigtsmæssigt at gienoptage den Bestemmelse, som fandtes i det oprindelige Forslag, at Skorstene ikke maae udbrændes, og i Slutningen af § en at tilføie en Bestemmelse om, at hvor der til deres Rensning i visse Tilfælde har været benyttet en ansat Skorstensfeier, er denne ansvarlig for Rensningen.

Under § 28 er det fundet nødvendigt at optage en ny Bestemmelse, som forbyder at tilberede Krudt og Fyrværkerisager i andre end udelukkende dertil bestemte Bygninger, eller at afbrænde Fyrværkerier uden dertil i ethvert Tilfælde erhvervet Tilladelse.

I § 29 er i det Væsentlige optaget de under § 26 nævnte Straffebestemmelser for Overtrædelse af de i dette Capitel omhandlede Forfrister. Den tilsvarende Bestemmelse i Landstingets Udkast gjorde det til en Betingelse, for at Bøder skulde kunne idømmes efter denne §, at den Paagjældende har gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed eller uforsvarlig Forsømmelse. Denne Betingelse har man troet at burde udelade, baade fordi Begrebet er temmelig ubestemt, og fordi Bestemmelsen, saaledes affattet, maa befrygtes i Anvendelsen let at kunne faae en anden Betydning end den tilfugtede. Hvor der af den begaaede Uagtsomhed eller Skjodesløshed er opstaaet Skade,

er det, med Hensyn til Forpligtelsen til at erstatte denne, ogsaa fundet rigtigere, at henviser til de herom i den øvrige Lovgivning foreskrevne Regler, end som i Landstingets § 29 at gjøre denne Forpligtelse afhængig af, om Forseelsen tillige er „af saadan Bestaffenhed“, at den Skyldige bør dømmes til at erstatte den derved foranledigede Skade; en Fremgangsmaade, der ikke heller er ganske fremmede med, hvad der herom er foreskrevet i den øvrige Lovgivning, navnlig Frdn. af 26de Marts 1841 § 14, hvorefter Erstatningsforpligtelsen ligefrem indtræder, saasnart Forseelsens Tilværelse er givet. Ligeledes er det fundet hensigtsmæssigt at tilføie, at den Husbond eller Husfader, hvis Mangel paa behørig Tilfyn med sine Lyende, Børn eller andre Undergivne den tilføiede Skade kan tilregnes, ligeledes skal kunne ansees i Overensstemmelse med nærværende Paragraph.

I §§ 30 og 31 er optaget de af Landstinget i §§ 31 og 32 vedtagne Bestemmelser om Hedebrand, uagtet det maa erkjendes, at deres Forbindelse med nærværende Lovs øvrige Bestemmelser er temmelig ffern. I andet Afsnit af § 30 er det alene fundet hensigtsmæssigt at tilføie, at Afbrændelse af Hede ikke maa foretages under Blæst, og at det Sted, hvor den skal foregaae, skal være omgivet af et isoveien affrækket Bælte af tilstrækkelig Brede, samt at Brandfogden bliver at varsele, naar Rogen vil afbrænde Hedetørv eller Mosetørv, ligesom det i den følgende § ogsaa er fundet nødvendigt at tilføie, at Brandfogden, naar der opstaaer Hedebrand, strax skal underrettes derom.

ad Cap. III.

Om Tilfynet med Brandanordningernes Efterlevelse.

Efter § 33 i Landstingets Forslag skulde Sognefogden være Brandpolitiet's egentlige locale Bestillingsmand, og, hvor det fandtes fornødent, skulde ved Siden af ham ansættes Brandfogder som Medhjælp. Man har ikke troet det hensigtsmæssigt i § 32, som stemmer